

Cóż zrobić, gdy uczestnik obrad zgłasza chęć nagrywania albo po prostu samowolnie nagrywa przebieg posiedzenia rady powiatu? Czy prawo do uczestniczenia w posiedzeniu obejmuje również prawo do nagrywania obrazu i dźwięku? Czy w posiedzeniach rady powiatu ma prawo uczestniczyć prasa?

Odpowiedzi na te wszystkie pytania należy poszukiwać w treści art. 61 ust. 2. Konstytucji, zgodnie z którym *prawo do uzyskiwania informacji obejmuje dostęp do dokumentów oraz wstęp na posiedzenia kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów, z możliwością rejestracji dźwięku lub obrazu.*

Doprecyzowaniem ww. prawa konstytucyjnego jest art. 8 a ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym, zgodnie z którym *jawność działania organów powiatu obejmuje w szczególności prawo obywateli do uzyskiwania informacji, wstępu na sesje rady powiatu i posiedzenia jej komisji, a także dostępu do dokumentów wynikających z wykonywania zadań publicznych, w tym protokołów posiedzeń organów powiatu i komisji rady powiatu.* Jak już wspomniano w poprzednich częściach cyklu dot. jawności posiedzeń, zasadę jawności należy interpretować możliwie szeroko (na tyle, na ile pozwalają na to ustawy ograniczające, o których mowa była w poprzedniej części cyklu). Oznacza to tyle, że na podstawie ww. przepisu każda osoba, która uczestniczy w posiedzeniu może również nagrywać jego przebieg. Pojęcie *wstępu na sesje rady powiatu* użyte w art. 8a ust 3 ustawy o samorządzie powiatowym, podobnie jak pojęcie *"dostępu do posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej"*, użyte w art. 3 ust. 1 pkt 3 u.d.i.p. należy, interpretować szeroko, a więc nie tylko jako możliwość "bycia obecnym" podczas obrad rady gminy, czy też posiedzeń jej komisji, ale także w kontekście art. 61 ust. 2 Konstytucji RP, jako prawo obywatela do rejestracji dźwięku lub obrazu z obrad rady gminy i posiedzeń jej komisji. (wyrok WSA w Łodzi z dnia 8 lipca 2008 roku, sygn. aktL II SA/Łd 89/08).

Choć w ustawie mówi się o *obywatelu*, to dotyczy to każdego uczestnika sesji, czyli również członka rady i przedstawiciela prasy.

Ponadto, należy zgodzić się z tezą, że przebieg posiedzenia rady powiatu jest informacją publiczną, a zatem podlega reżimowi ustawy o dostępie do informacji publicznej. Oznacza to wzmocnienie zasady jawności i uprawnienia do nagrywania obrazu i dźwięku (art. 3 ust. 1 pkt 3 ustawy o dostępie do informacji publicznej). Jak wskazywaliśmy w poprzednich częściach cyklu, ustawa wskazuje, że prawo do informacji publicznej obejmuje również uprawnienia do dostępu do posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów. Art. 7 ustawy o dostępie do informacji publicznej precyzuje w jaki sposób udostępnia się informację publiczną, tzn. poprzez umożliwienie wstępu na posiedzenia rady i udostępniania materiałów, w tym audiowizualnych i teleinformatycznych, dokumentujących te posiedzenia. Podobne stanowisko zajął WSA w Łodzi w przywoływanym już wyżej wyroku z dnia 8 lipca 2008 roku wydanym w sprawie o sygn. akt: II SA/Łd 89/08, zgodnie z którym *pod pojęciem szeroko rozumianego prawa do informacji należy rozumieć także prawo obywatela do rejestracji obrazu z obrad kolegialnych organów władzy pochodzących z powszechnych wyborów.*

Należy również zwrócić uwagę, że nieuprawnione jest pobieranie opłaty za wyrażenie zgody na nagrywanie przebiegu sesji. Zgodnie z art. 7 ust 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej dostęp do informacji jest bezpłatny za wyjątkiem sytuacji, w których sposób udostępnienia informacji wskazany we wniosku osoby żądającej dostępu do takiej informacji powoduje powstanie dodatkowych kosztów (tj. kosztów rzeczywiście poniesionych ponad zwykły koszt funkcjonowania, związany z realizacją

Profesjonalna obsługa rady (4). Jawność posiedzeń (III)

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: sobota, 16, kwiecień 2016 09:00

Monika Małowiecka

Odśłony: 1687

wskazanego we wniosku sposobu udostępniania lub koniecznością przekształcenia informacji). W sytuacji samodzielnego nagrywania sesji przez jednego z jej uczestników, trudno zidentyfikować dodatkowe koszty, jakie mogłyby powstać w związku z takim sposobem udostępnienia informacji publicznej.

Na podstawie powyżej przytoczonych twierdzeń, za uprawniony należy uznać pogląd, że każdy ma prawo do nagrywania obrad na dowolnym nośniku. Dodatkowo, zgodnie z ustawą o dostępie do informacji publicznej (art. 2 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej), nagrywający nie musi tłumaczyć się organizatorom i uczestnikom posiedzenia w jakim celu to robi. Jedyne, o czym trzeba pamiętać, to fakt, że prawo nagrywania podlega ograniczeniu z uwagi na zapisy ustaw szczególnych ograniczających zasadę jawności.